

מ"ת 60467/08/19 - מדינת ישראל נגד לואאי מוחסן, קוסאי אדריס, מוהנד כנאניה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 60467-08-19 מדינת ישראל נ' מוחסן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 3264/19

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. לואאי מוחסן 2. קוסאי אדריס 3. מוהנד כנאניה (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה בעניין המשיב 1

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות שוד בנסיבות מחמירות, עבירות בנשק, ירי מנשק חם.

ביום 10.10.19 נקבעה תשתית ראייתית. עילת המעצר סטטוטורית. כנגד המשיב 1 הייתה קיימת גם הרשעה משנת 2018 בגינה ריצה שנת מאסר (ההרשעה בוטלה בערעור והנושא נדון מחדש) וכן עומד נגדו מאסר מותנה על עבירת אלימות. לאור דברים אלו, ומשתסקיר שירות המבחן אשר התקבל בעניינו ביום 18.9.19, הוריתי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, זאת ביום 10.10.19.

בחלוף שנה, הוגשה בקשה לעיין חוזר זו נדונה החל מיום 16.9.20 וביום 1.12.20 הומר מעצרו של המשיב 1 למעצר באיזוק, אגב הפקדת ערובות משמעותיות.

בינתיים המשיך להתנהל משפטם של כלל הנאשמים, לרבות של המשיב 1, ועם חלוף הזמן אף התרתי חלונות. עוד אציין כי למשיב 1 אושרו לא מעט יציאות לצרכים ספציפיים.

בתיק העיקרי, ההליכים בישורת האחרונה, כשלהבנתי פרשת ההגנה אמורה להישמע בימים הקרובים, ואולי התיק יבוא לסיומו תוך פרק זמן של מספר שבועות.

ביום 3.11.21 הגיש המשיב בקשה לשינוי שעות פתיחת החלון ביום 4.11.21 לשם קבלת טיפול רפואי, כשבמסגרת הבקשה ציין ב"כ המשיב "שעות פתיחת החלון הנם **במקום** השעות הקבועות למבקש". בו ביום ניתנה החלטה כמבוקש,

עמוד 1

"חלף כל חלון אחר באותו יום".

מתברר, כי המשיב לא שב מהחלון שנפתח במועד ועל כן הוזמן המשיב לממונה על הפיקוח האלקטרוני לשימוע.

לאחר שמיעת המשיב, בנוכחות בא כוחו, החליט הממונה להשיב המשיב למעצר מאחורי סורג ובריא ולהפסיק המעצר בפיקוח אלקטרוני.

בהתאם להוראות הדין, נקבע מועד שמיעה דחוף. במסגרת מועד השמיעה טענו הצדדים ביום 9.11.21. ביקשתי שהות לחכוך בדברים.

המסגרת הנורמטיבית

כאשר ניתנת החלטת הממונה על הפיקוח (יכונה להלן "הממונה") המורה על הפסקת מעצר בפיקוח אלקטרוני, נכנסות לתוקף הוראות סעיף 22ח(ג)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) המורות כי בית המשפט יבחן את החלטת הממונה, ויהיה רשאי להותירה על כנה, לבטלה, או להורות על המשך החזקתו של העצור במעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים שיקבע.

בפסיקה ובספרות ניטשה מחלוקת לגבי היקף אותה ביקורת שיפוטית כשיש גישה המצדדת בביקורת מנהלית מצומצמת בלבד (בדומה לביקורת על הפסקת ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות), ויש גישה הפוכה, המצדדת בביקורת מנהלית מורחבת.

בבואי לכתוב גישתי בסוגיה, נתקלתי בהחלטתו של רעי, כב' השופט ארנון דראל, ואין לי אלא להביא הדברים ממ"ת (י-ם) 47070-05-17 **מדינת ישראל נ' נתנאל לוי** :-

"עיון בדברי ההסבר להצעת החוק מלמד כי בעת ניסוחה של הצעת החוק הושווה המודל שנבחר למודל הקבוע בסעיף 51ט חוק העונשין לעניין סמכות נציב בתי הסוהר להפסיק את עבודתו של עובד השירות, אלא שבהמשך לכך נכתבו הדברים הבאים:

"סמכות הממונה לפי חוק העונשין אינה מובאת באופן יזום לביקורת בית המשפט, אלא היא עשויה להיבחן בידי בית המשפט אם האסיר מגיש עתירה לגביה, בהתאם לקבוע בסעיף 51ט(ג) לחוק העונשין. מבחינה זו המנגנון המוצע בסעיף 22ט להצעת החוק [שהוא המקביל לסעיף 22ח בנוסח שהתקבל] **כולל בתוכו רכיב מוגבר של ביקורת שיפוטית מובנית על החלטת הממונה**"

(הצעת חוק פיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי (תיקוני חקיקה), התשע"ד-2014, הצעות חוק הממשלה -308, 835 (2014)

1. במאמרו "חוק הפיקוח האלקטרוני - הערות והארות" עמד כב' השופט ד"ר רון שפירא על הקושי באימוץ הגישה לה טענה המבקשת - גישה המסתפקת בביקורת שיפוטית מנהלית צרה:

"משמעות סיווג ההליך והחלטת עקרונות בחינה מנהלית צרה של החלטת הממונה, להבדיל מבחינת מכלול

נסיבות הפרת תנאי הפיקוח האלקטרוני בהתאם להלכות בנוגע להפרות תנאי שחרור ממעצר, היא מרחיקת לכת. במקרה זה תעמוד חזקת תקינות הפעולה המנהלית ויהיה על העצור לשכנע כי החלטת הממונה אשר הורה על הפסקת הפיקוח התקבלה בהליך בלתי תקין או שהיא החלטה בלתי סבירה, המצדיקה את התערבות בית המשפט. המשמעות המעשית היא צמצום היקף התערבות בתי המשפט בהחלטות הממונה. ונזכיר, כי על החלטת בית המשפט אשר אישר או ביטל את החלטת הממונה אין עוד ערעור בזכות אלא שיש לבקש רשות לערער, על כל המשתמע מכך. בנסיבות אלו, וכאשר האפשרות לערער על החלטת בית המשפט מצומצמת, נראה כי יש להעדיף את הפרשנות לפיה יבחן בית המשפט הדין בהחלטת הממונה **בחינה רחבה**, מעבר לזו המקובלת בהליך מנהלי טהור.

(רון שפירא, "חוק הפיקוח האלקטרוני - הערות והארות", **הסנגור** 217, 7-8 (2015)).

2. תמיכה לגישה זו ניתן למצוא גם בהבדל בין סמכות הממונה לסמכותו של בית המשפט, ומהעניינים שנבחנים בכל אחד מהשלבים. בעוד שהממונה מוסמך להפסיק את המעצר בפיקוח אלקטרוני או להימנע מכך, בית המשפט יכול להותיר את החלטת הממונה על כנה, לבטל אותה או לקבוע תנאים להמשך ההחזקה במעצר בפיקוח אלקטרוני (ר' לעניין זה מ"ת 16282-05-14 **מדינת ישראל נ' הני אל עיסאוי** (19.8.2015)). בנוסף לכך, הממונה שוקל בהחלטתו, את "**חומרת העבירה שבה מואשם המפוקח ואת נסיבותיה, את מהות ההפרה ואת נסיבותיה, וכן נסיבות נוספות הנוגעות לעניין...**" (סעיף 22ח(ב)(2) לחוק המעצרים), והמידע המצוי ברשותו של הממונה מתמקד בהחלטות בית המשפט, כתב האישום ונתונים לגבי ההפרה. לעומת זאת, לבית המשפט מידע נוסף הנלמד מהערכת הראיות, הערכת המסוכנות, תסקירי המעצר, וההתרחשויות מאז מתן ההחלטה על המעצר בפיקוח. כלים אלה מאפשרים ומחייבים שקילת שיקולים נוספים.

הנה כי-כן, השיקולים עליהם עמדנו לעיל מצדיקים עריכת ביקורת שיפוטית רחבה יותר על החלטת הממונה לפי סעיף 22ח(ב) לחוק המעצרים, ואין להסתפק בביקורת השיפוטית המנהלית במובנה הצר. מסכים אני בכל ליבי עם מסקנת כב' השופט דראל.

הישום

טענות המשיב כי מדובר בהפרה עקב טעות שנפלה בהבנת משמעות ה'חלון' שניתן לצרכי רפואה. אקדים ואומר כי לא זו בלבד שאיני יכול לקבל הנטען, אלא שאין בטענה להעלות או להוריד.

ראשית- לא ניתן לקבל הנטען שכן בקשת המשיב עצמו, מלכתחילה, הבהירה כי החלון המבוקש הנו במקום חלונות אחרים; ההחלטה שניתנה קבעה הדברים ברחל בתך הקטנה.

שנית- לו היה מדובר בהפרה בודדת, סביר כי לא היינו מצויים בהחלטת ממונה כפי שניתנה; אלא שעיון בגיליון ההפרות יעלה כי מדובר **בהפרה שישית**; היקף ההפרות הוא כזה, המצדיק לעת זו הותרת המשיב במעצר; קיים קושי לסמוך על מי המפר פעם אחר פעם למרות הזדמנויות לא מעטות שניתנו לו.

שלישית- תדירות ההפרות- כזכור, המשיב יצא את מעצרו למעצר באיזוק בדצמבר 2020; מאז מועד זה חלפו 11 חודשים בלבד, מסגרתם 'הספיק' המשיב להפר את אותן 6 הפרות.

רביעית- מהות ההפרות- מעבר להפרה נשוא החלטת הממונה כאן, קיימות הפרות רבות נוספות כמתואר בדוח הממונה.

מקבץ אחד מתקיים בפברואר -מרץ, 2021, איחור לחזור מחלון (בדומה להפרה נשוא ההחלטה), יציאה ללא אישור עקב רצח אחיו של הנאשם הנוסף בתיק ויציאה ללא אישור טרם פתיחת חלון; לאחר דברים אלו מזומן המשיב לשימוע בנוכחות מפקח ובנוכחות בא כוחו; הממונה מצוין כי **בא כוח** המשיב מסביר למשיב בצורה ברורה, את מגבלות תוכנית הפיקוח, את האיסור לחרוג מלוחות מנים ולצאת ללא אישור **ומבקש לתת למשיב עוד הזדמנות.**

ביום 5/8/21 נמצא המשיב בעת הגעת מבררים, **ללא מפקח ערב**. המשיב מתאר כי המפקח יצא ביתו להתקלח והשאיר אותו לבד. הממונה מצוין כי הפרה זו, יחד עם הפרה נוספת עליה אעמוד מיד, הצדיקה הפסקת המעצר באיזוק כבר אז, אך החליט "לנקוט חסד", עם המשיב דנן.

ביום 3/8/21 ניצל המשיב חלון שניתן לו להגיע לפגישה עם קצין המבחן; המשיב לא נסע למפגש עם קצין המבחן ונסע חלף זאת לעיר טמרה, העיר בה אירע השוד נשוא כתב האישום, העיר בה נמצאים עדים רבים נשוא כתב האישום, והעיר אשר אסרתי כניסה אליה. עשיית שימוש במפגש עם קצין מבחן על מנת להפר החלטת בית המשפט משמיטה הקרקע מתחת יכולת לתת אמון במשיב לעת זו.

לאחר כל אלו, חסד על הזדמנות, שב המשיב והפר פעם נוספת, היא ההפרה נשוא החלטת הממונה. מדובר בהפרות בוטות, במיוחד אלו באוגוסט, וגם אם כעת ניתן תירוצ דחוק, מדובר במי שהגדיש הסאה.

חמישית- יש לזכור כי מצויים אנו באישום ברף גבוה, מסוכנות סטטוטורית, ומי אשר עיקר השיקולים לשחרורו ממעצר של ממש נבעו מהתמשכות הליך, ומצבם של אחרים.

שישית- כנקודה נוספת להחמרה, ראוי לפנות לתסקיר שירות המבחן מיום 5/8/21 ממנו עולה כי המשיב **לא שיתף פעולה עם שירות המבחן**, חרף שהצהיר עובר לשחרורו ממעצר ממשי על נכונות להירתם להליכי טיפול, ואגב מהתסקיר עולה כי **פעמיים** ולא פעם אחת, לא התייצב המשיב לפגישות עם שירות המבחן למרות חלונות שנפתחו לו.

ככלל, מהות ההפרות, תדירותן, ושלל טעמי החומרה לעיל, היו מצדיקים **מעצר עד תום ההליכים**.

עם זאת, לא אחסום הדלת מבפני בחינה חוזרת; זאת נוכח השלב הדינוי המתקדם, הזמן הרב שחלף בניהול ההליך והמישור הראייתי.

המשיב יוכל להציע מערך פיקוח חדש, שיבחן מחדש ע"י שירות מבחן, תוך בחינת מצב המסוכנות הקונקרטית של המשיב; תסקיר משלים יוגש תוך 15 ימים מהיום. הבחינה תהיה למעצר באיזוק, במקום מרוחק מטמרה.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת; אני מורה על חילוט הסך של 30,000 ₪ שהופקד בקופת בית המשפט; כמו כן מתוך ההתחייבות העצמית עליה חתם המשיב יופעל ויחולט סך של 10,000 ₪ נוספים. **לשגר לגזברות ולשירות**

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, בהעדר
הצדדים.